

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Leszek Guza
Protokolant:	Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej we W.

przeciwko (...) K., (...) spółce jawnej w Z.

o zapłatę

1) zasądza od pozwanej (...) K., (...) spółki jawnej w Z. na rzecz powoda Syndyka masy upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej we W. kwotę 76 815,58 (siedemdziesiąt sześć tysięcy osiemset piętnaście 58/100) zł z odsetkami ustawowymi od dnia 12 grudnia 2014 r.;

2) w pozostałej części powództwo oddala;

3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7 465 (siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt pięć) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

4) nakazuje zwrócić powodowi kwotę 2 097 (dwa tysiące dziewięćdziesiąt siedem) zł nadpłaconej opłaty sądowej.

SSO Leszek Guza

X GC 531/14

UZASADNIENIE

Powód Syndyk Masy Upadłości (...) S.A. w upadłości likwidacyjnej we W. wniósł Po sprecyzowaniu roszczenia pismem z dnia 22 stycznia 2015 r.) o zasądzenie od pozwanego PROFIL K. , (...) Spółki Jawnej w Z. kwoty 76 953 , 06 zł z odsetkami ustawowym od dnia wytoczenia powództwa i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzi zapłaty odsetek za opóźnienie w zapłacie należności z faktur jakie wystawiał pozwanemu. Wskazał, że obejmuje powództwem kwoty z pozycji 1-66 noty odsetkowej.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazała pozwany, że powód nie wykazał istnienia dochodzonych wierzytelności bowiem nie wykazał w jakich dniach pozwany dokonał zapłaty za ujęte w nocie faktury.

Ponadto podniósł pozwany zarzut przedawnienia i odwołał się w tym zakresie do treści art. 554 k.c.

Sąd ustalił i zważył:

Powództwo w zasadniczej części zasługiwało na uwzględnienie.

Nie było między stronami sporne, że łączyły je umowy sprzedaży towarów oraz, że w ramach tych umów powód wystawił pozwanemu wskazane w nocie odsetkowej z dnia 17 listopada 2014 r. nr (...) (k. 85-91) faktury. Nie były kwestionowane wskazane w tych fakturach terminy płatności.

Te fakty znalazły zresztą potwierdzenie w złożonych przez powoda dokumentach w postaci faktur (k. 34-84).

Kwestionował natomiast pozwany niewykazanie przez powoda faktu opóźnienia w płatności tych faktur.

Ten zarzut nie był uzasadniony.

Zgodnie bowiem z art. 6 k.c. to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu okoliczności, że zapłacił należności z faktur w terminie innym niż wskazuje powód.

W tym zakresie na powodzie spoczywał ciężar dowodu istnienia należności i terminu jej wymagalności, a na pozwanym ciężar dowodu zapłaty tych należności - w tym i terminu ich zapłaty.

W niniejszej sprawie zaś pozwany nie tylko, że nie wykazał tych okoliczności ale nawet w sposób konkretny nie zakwestionował żadnej z informacji wskazanych w notach. Ograniczył się pozwany jedynie do wskazania, że powód nie złożył dowodów zapłaty.

Dlatego omawiany zarzut uznano za nieuzasadniony.

Sąd, w przeważającej części, nie podzielił również kolejnego zarzutu pozwanego jakim był zarzut przedawnienia.

W tym zakresie bowiem niezasadnie wskazywał pozwany, że termin przedawnienia odsetek należy liczyć według art. 554 k.c.

Nie budzi już obecnie w orzecznictwie wątpliwości, że do roszczenia o odsetki za opóźnienie, jako stanowiącego roszczenie okresowe, stosuje się samodzielny termin przedawnienia wynikający z art. 118 k.c. Jest on niezależny od terminu przedawnienia należności głównej, z tym, że roszczenie takie przedawnia się najpóźniej chwilą przedawnienia się roszczenia głównego, a w wypadku gdy roszczenie główne wygasło na skutek zapłaty przed upływem terminu przedawnienia, a termin przedawnienia roszczenia głównego już upłynął, nadal stosuje się termin trzyletni przedawnienia roszczeń odsetkowych (wyrok SA w Warszawie z dnia 21 czerwca 2011 r. , sygn. akt I ACa 1156/10, LEX nr 1120058). Ustanowiony w art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń o świadczenia okresowe, stosuje się do roszczeń o odsetki za opóźnienie także wtedy, gdy roszczenie główne ulega przedawnieniu w terminie określonym w art. 554 k.c., jednak roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego.

Po przedawnieniu należności głównej nie tylko nie mogą być naliczane odsetki za dalszy okres opóźnienia, ale ponadto te odsetki, które już powstały do chwili przedawnienia należności głównej, podlegają przedawnieniu jednocześnie z należnością główną, czyli w terminie dwuletnim, wynikającym z art. 554 w zw. z art. 612 k.c. Natomiast odsetki za opóźnienie, objęte notami odsetkowymi, które zostały naliczone od należności, które nie uległy przedawnieniu, lecz zostały zapłacone, z tym że z opóźnieniem, uzyskały samodzielny charakter i podlegają przedawnieniu zgodnie z art. 118 k.c. w terminie trzyletnim odrębnie za każdy dzień opóźnienia (wyrok SA w Gdańsku z dnia 19 czerwca 2012r., sygn. akt I ACa 256/12, LEX nr 1220759)

Wskazuje się bowiem, że akcesoryjność roszczenia o odsetki za opóźnienie wyraża się tylko uzależnieniem ich powstania od istnienia niespełnionego w terminie roszczenia o świadczenie pieniężne (roszczenia głównego). Jednakże z chwilą jego powstania uzyskuje ono samoistny byt prawny niezależny od losu roszczenia głównego. Wygaśnięcie zobowiązania głównego skutkiem jego zaspokojenia powoduje, że pozostałe w mocy roszczenia uboczne o odsetki ulegają niejako przekształceniu w roszczenie główne, stają się samodzielne, według własnych reguł ulegają przedawnieniu (wyrok SA w Katowicach z dnia 14 kwietnia 2011 r., sygn. akt V ACa 130/11, LEX nr 1001392).

Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy wskazać więc należy, że termin przedawnienia należności objętych sporem określony jest w art. 118 k.c. i wynosi 3 lata. Nie było bowiem sporne, że należności główne od których naliczono odsetki zostały zapłacone, fakt upływu terminu ich przedawnienia nie ma więc w niniejszej sprawie znaczenia.

Przypomnieć też tutaj trzeba, że roszczenie o zapłatę odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, uzyskuje byt niezależny od długu głównego i według własnych reguł ulega przedawnieniu. Roszczenie o odsetki staje się wymagalne osobno w każdym dniu opóźnienia i w związku z tym przedawnia się osobno na każdy dzień opóźnienia (wyrok SA w Katowicach z dnia 9 lipca 1991 r., sygn. akt I ACr 204/91, OSA 1992/1/7).

W niniejszej sprawie przedawnieniu więc uległy jedynie te należności odsetkowe objęte sporem które powstały trzy lata przed dniem wniesienia pozwu.

Pozew w niniejszej sprawie wniesiono w dniu 12 grudnia 2014 r. Za przedawnione należy więc uznać te odsetki które powstały przed dniem 12 grudnia 2011 r.

Pozwem objął powód pozycje 1 do 66 noty odsetkowej nr (...). Spośród tych pozycji jedynie trzy pierwsze dotyczą faktur których termin wymagalności był wcześniejszy niż 12 grudnia 2011 r. Jedynie więc w tych trzech przypadkach część naliczonych odsetek powstała przed datą 12 grudnia 2011 r. i przedawniła się przed dniem wniesienia pozwu.

I tak dla :

- faktury nr (...) przedawnieniu uległy odsetki za okres od dnia 8 grudnia 2011 r. do dnia 11 grudnia 2011 r. od kwoty 66 934 , 14 zł - czyli kwota 95,36 zł

- faktury nr (...) przedawnieniu uległy odsetki za okres od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia 11 grudnia 2011 r. od kwoty 58625,20 zł - czyli kwota 41,76 zł

- i za okres od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia 11 grudnia 2011 r. od kwoty 499,98 zł - czyli kwota 0,36 zł .

Łączna suma przedawnionych odsetek wyniosła więc 137,48 zł

Dlatego w tym zakresie powództwo oddalono.

Pozostałą kwotę odsetek - 76 815, 58 zł w oparciu o art. 481 k.c. zasądzono na rzecz powoda. Od kwoty tej zgodnie z art. 482 k.c. zasądzono odsetki od dnia wniesienia pozwu.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c. uznając, że powód jedynie nieznacznie ustąpił ze swego roszczenia, co uzasadnia zasądzenie na jego rzecz zwrotu całości poniesionych kosztów.

Na koszty te złożyły się: opłata sądowa - 3 848 zł, opłata skarbową 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika 3 600 zł.

Jednocześnie Sąd nakazał zwrot na rzecz powoda kwoty 2 097 zł nadpłaconej opłaty sądowej.